

Ponieważ niniejsza sprawa dotyczy umów prezentujących interes transgraniczny, udzielenie zamówień z pominięciem przejrzystości, naruszyło, poza dyrektywami 92/50EWG i 2004/18/WE, również zapisane w traktacie WE zasady ogólne swobody przedsiębiorczości i swobodnego świadczenia usług.

Świadczenie usług ratunkowych takich jak usługi przewozu i usługi medyczne w ramach publicznych usług ratunkowych nie jest też objęte zakresem wyjątków przewidzianych w art. 55 WE w związku z art. 45 WE, w świetle których działalność, która w państwie członkowskim jest związana, choćby przejściowo, z wykonywaniem władzy publicznej, jest wyłączona z zakresu stosowania w tym państwie przepisów rozdziału o prawie przedsiębiorczości i swobodnym świadczeniu usług. Wyjątek zapisany w art. 45 traktatu WE, który jako odstępstwo od podstawowej swobody, musi podlegać ścisłej wykładni, ogranicza się wyłącznie do działalności, która, jako taka, stanowi bezpośredni i specyficzny udział w wykonywaniu władzy publicznej. Zagadnienie czy ma miejsce wykonywanie władzy publicznej nie zależy zatem od charakteru prawa publicznego ani od przewidzianej działalności. Decydujące znaczenie ma natomiast możliwość uczynienia przez władzę użytku z praw suwerennych i przymusu wobec obywatela.

Komisja jest przekonana, że praktyka w zakresie udzielania zamówień w dziedzinie usług ratunkowych może – również z udziałem zagranicznych usługodawców – zostać zorganizowana w sposób zapewniający udostępnienie usług ratunkowych charakteryzujących się szybkością, wysokim poziomem i obejmujących cały przewidziany obszar, w całym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209, str. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 134, str. 114.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 14 lutego 2008 r. w sprawie T-351/05 Provincia di Imperia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 kwietnia 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-183/08 P)

(2008/C 209/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i L. Flynn, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Provincia di Imperia

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie T-351/05;
- uznanie skargi Provincia di Imperia wniesionej w tej sprawie za niedopuszczalną;
- obciążenie Provincia di Imperia kosztami poniesionymi przez Komisję w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu Komisja podnosi zarzut, że zaskarżony wyrok uchybił przesłankom dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na mocy art. 230 WE, w szczególności poprzez uznanie, że strona skarżąca w pierwszej instancji miała interes prawny we wniesieniu skargi. Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osobę fizyczną lub prawną jest bowiem dopuszczalna tylko wtedy, gdy jest w stanie doprowadzić do przyznania korzyści jej autorowi. Tymczasem w niniejszym przypadku skarga strony skarżącej jest oczywiście niedopuszczalna, ponieważ wyrok stwierdzający nieważność zaskarżonego aktu jako taki w żaden sposób nie może przyznać „korzyści” tej stronie. Przyznanie subwencji stanowi bowiem przysporzenie otrzymane od Komisji i oferent odpowiadający na zaproszenie do składania wniosków nie ma w konsekwencji żadnego prawa do otrzymania takiej subwencji.

Tytułem ewentualnym Komisja podnosi, że nawet jeżeli skarżąca w pierwszej instancji miałaby interes prawny w dniu wniesienia skargi, interes taki zniknąłby w każdym razie w dniu ogłoszenia zaskarżonego wyroku, ponieważ całość budżetu przeznaczanego na zaproszenie do składania wniosków była wyczerpana, a okres programowania zamknięty.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2008 r. w sprawie T-215/06 American Clothing Associates SA przeciwko OHIM, wniesione w dniu 16 maja 2008 r. przez American Clothing Associates SA

(Sprawa C-202/08 P)

(2008/C 209/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: American Clothing Associates SA (przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert, N. Clarembeaux i C. De Keersmaecker)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ wydając swoją decyzję z dnia 4 maja 2006 r. (sprawa R 1463/2005-1) w zakresie dotyczącym rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów z klasy 18 „skóra i imitacje skóry, wyroby z tych materiałów, nieujęte w innych klasach; skóry zwierzęce; kufry i walizki; parasole zwykle i przeciwśłoneczne, laski; bicze i wyroby rymarskie” oraz z klasy 25 „odzież, obuwie, nakrycia głowy”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi na jego poparcie jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz art. 6 ter ust. 1 lit. a) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., zrewidowanej i zmienionej ⁽²⁾. Zarzut ten opiera się zasadniczo na czterech argumentach.

W ramach pierwszego argumentu wnoszący odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi nieuwzględnienie w nim znaczenia podstawowej funkcji godła państwowego przy przeprowadzaniu oceny zakresu ochrony godła. Wnoszący odwołanie wskazuje, że godło państwowe stanowi odniesienie do symboli tożsamości i suwerenności państwa, które projektowane są według języka artystycznego i w zgodzie niezwykle precyzyjną wiedzą dotyczącą godeł. Niezależnie od rodzaju godła, nie można zatem odmówić jego rejestracji jako znaku towarowego lub elementu znaku towarowego, chyba że może on mieć negatywny wpływ na tożsamość lub suwerenność danego państwa. Natomiast samo odtworzenie w znaku towarowym oznaczenia podobnego do godła państwowego, które nie wykazuje cech heraldycznych lub wykazuje ich bardzo niewiele, nie wpłynie na podstawową funkcję tego godła.

W ramach drugiego argumentu wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi pominięcie znaczenia cech heraldycznych godła państwowego poprzez stwierdzenie, że na podstawie tego samego opisu heraldycznego możliwe jest stworzenie wielu interpretacji artystycznych tego samego godła. W ocenie wnoszącego odwołanie, art. 6 ter ust. 1 lit. a) konwencji paryskiej oraz określenie „naśladownictwo z heraldycznego punktu widzenia” mają na celu ochronę nie symbolu jako takiego, lecz dokładnie określonej interpretacji artystycznej lub szczególnego dzieła graficznego, które wynika z zastosowania zasad rządzących sztuką i nauką heraldyczną.

W ramach trzeciego argumentu wnoszący odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi nieprawidłową interpretację zakresu pojęcia „naśladownictwo heraldycznego”, która doprowadziła do takiej wykładni rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i konwencji paryskiej, która zastrzega na rzecz danych państw niemal bezwzględny monopol na oznaczenia nie wykazujące cech heraldycznych lub wyraźnych cech heraldycznych w zakresie ich rejestracji lub używania jako elementów znaku towarowego.

W ramach czwartego argumentu wnoszący odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi pominięcie już na wstępie, jako pozbawionych znaczenia, pewnych okoliczności właściwych omawianej sprawie, takich jak rodzaj cech heraldycznych, których ochrona jest poszukiwana, całościowe wrażenie wywoływane przez znak towarowy zawierający jako jeden z elementów godło państwowe lub jego imitację, rodzaj ochrony oferowanej w państwie pochodzenia danego godła państwowego czy okoliczności używania danego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

⁽²⁾ Recueil des traités des Nations unies, vol. 828, nr 11847, s. 108.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Umweltsenat (Austria) w dniu 19 maja 2008 r. — Umweltnwalt kraju związkowego Karyntii, inne strony: Rząd kraju związkowego Karyntii, Alpe Adria Energia SpA

(Sprawa C-205/08)

(2008/C 209/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Umweltsenat (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Umweltnwalt kraju związkowego Karyntii

Inne strony postępowania: Rząd kraju związkowego Karyntii, Alpe Adria Energia SpA